

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Чернівецькій області
Слідчий відділ
вул. Шевченка, 1-А, м. Чернівці, 58001, тел. (0372) 52-43-15
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001786

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Чернівці

11 червня 2025 року

Старший слідчий в ОВС 1-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Чернівецькій області Гризунов Геннадій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202326000000217 від 26.10.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

КАМИНІНУ ВАЛЕНТИНУ ФРАНЦІВНУ,
16.04.1980 року народження, уродженку с. Углове Бахчисарайського району Кримської області УРСР, проживаючу за адресою: вул. Кримських партизан, 29, кв. 16, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, громадянку України, -

про те, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, зібрано достатньо доказів для повідомлення їй підозри у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Каминіна В.Ф.**

Досудовим розслідуванням встановлено, що Каминіна Валентина Францівна, будучи громадянкою України, вчинила державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, а саме, надання іноземній державі та її представникам допомоги у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, з 20 лютого 2014 року представниками влади російської федерації (далі - РФ) і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Виконання вищевказаних дій надало можливість представникам влади та службовим особам із числа керівництва ЗС РФ забезпечити військову окупацію території Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим) та м. Севастополя, проведення диверсій, блокування військових частин, установ та органів військового управління ЗС України та інших військових формувань, державних органів та органів місцевого самоврядування, ведення підривної діяльності, організацію проведення на території АР Крим та м. Севастополя 16 березня 2014 року незаконного сепаратистського референдуму, спрямованого на порушення територіальної цілісності України, проголошення так званої «Республіки Крим» суверенною державою та подальше звернення нелегітимного парламенту АР Крим до російської федерації із пропозицією про прийняття «Республіки Крим» до складу РФ як нового суб'єкта федерації.

Незважаючи на незаконність організованого та проведеного представниками влади РФ на території півострова Крим референдуму 16 березня 2014 року, нелегітимність існуючих органів влади Автономної Республіки Крим, всупереч міжнародним зобов'язанням РФ стосовно України, 17 березня 2014 року видано указ президента РФ № 147 «Про визнання республіки Крим».

18 березня 2014 року в м. Москва РФ, президентом РФ та самопроголошеними представниками так званої «влади Криму» підписано «Договір між російською федерацією та республікою Крим про прийняття до російської федерації республіки Крим та утворення у складі російської федерації нових суб'єктів».

20 березня 2014 року державна дума федеральних зборів РФ прийняла федеральний закон № 36-ФЗ «Про ратифікацію Договору між російською федерацією і Республікою Крим про прийняття до російської федерації Республіки Крим та утворення у складі російської федерації нових суб'єктів» та погодила супутній до «Договору» федеральний конституційний закон № 6-ФКЗ «Про прийняття до російської федерації Республіки Крим та утворення у складі російської федерації нових суб'єктів – Республіки Крим і міста федерального значення Севастополя».

21 березня 2014 року рада федерації федеральних зборів РФ на позачерговому засіданні своєю постановою № 68-СФ також погодила ратифікацію вищевказаного «Договору», а крім того, постановою № 69-СФ прийняла федеральний конституційний закон щодо утворення в РФ двох нових суб'єктів – «Республіки Крим» і «міста федерального значення Севастополя».

Таким чином представниками влади РФ здійснена окупація частини території України – Автономної Республіки Крим і м. Севастополя та спроба легітимізувати указані дії.

В тимчасово окупованих АР Крим і м. Севастополі під виглядом органів державної влади створені окупаційні адміністрації РФ, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління указаними територіями на місцевому рівні.

При цьому, достовірно знаючи про тимчасову окупацію з 20.02.2014 території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя російською федерацією, Каминіна В.Ф., будучи громадянкою України, маючи досвід роботи у судових органах АР Крим та тричі не пройшовши конкурс на посаду судді, який оголошувався та проводився Вищою кваліфікаційною комісією судів України, у порушення вимог Конституції та законів України, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на вчинення державної зради, з метою заподіяння шкоди територіальній цілісності України та становлення і зміцнення окупаційної влади, сприяння окупаційним органам влади у придушенні спротивів окупації півострова

з боку громадян України на території АР Крим та у впровадженні практики переслідування осіб, що перебувають під захистом, у порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України захищати незалежність та територіальну цілісність України, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань, життєвого та професійного досвіду для розуміння факту здійснення підривної діяльності проти України представниками, у тому числі незаконно утворених судових органів та органів державної влади російської федерації, та неможливість відправлення правосуддя на підставі законодавства іноземної держави та території України, бажаючи допомогти у проведенні цієї підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в утворення та функціонування в АР Крим системи незаконних судових органів російської федерації, вчинила дії щодо надання допомоги у здійсненні підривної діяльності проти України.

Зокрема, Каминіна В.Ф., усвідомлюючи, що так званий Київський районний суд м. Сімферополя Республіки Крим (мовою оригіналу – Киевский районный суд города Симферополя) є незаконно створеним органом, діючи добровільно та умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України, бажаючи допомогти іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, з метою зміцнення та посилення заходів тимчасової окупації території АР Крим, не пізніше грудня 2015 року прийняла участь в конкурсі на заміщення вакантної посади судді за законодавством РФ та 18.12.2015 отримала позитивну рекомендацію органу окупаційної адміністрації – т.зв. «кваліфікаційної колегії суддів республіки Крим» для призначення на посаду судді Київського районного суду м. Сімферополя незаконно створеної Республіки Крим як суб'єкта РФ.

Внаслідок зазначених свідомих та умисних дій, спрямованих на спричинення шкоди суверенітетові та територіальній цілісності України, які виразились у наданні допомоги державним органам РФ у проведенні підривної діяльності проти України та продовженні окупації частини її території, тобто державної зради, за результатами проведеного державними органами РФ конкурсу указом президента РФ № 338 від 13.07.2016, громадянка України Каминіна В.Ф. призначена на посаду судді незаконно утвореного Київського районного суду м. Сімферополя Республіки Крим на окупованій території АР Крим, чим надала допомогу представникам іноземної держави у переході судової системи України, яка діяла на території АР Крим, на здійснення судочинства відповідно до законодавства іноземної держави - РФ.

В подальшому, в період з липня 2016 року по даний час, Каминіна В.Ф., діючи добровільно та умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України, у порушення вимог Конституції та законів України, достовірно знаючи та усвідомлюючи незаконність своїх дій, розуміючи незаконність дій окупаційної влади, незаконність застосування на території України законодавства російської федерації, перебуваючи у приміщенні незаконно створеного органу влади – Київського районного суду м. Сімферополя Республіки Крим, розташованого по вул. Воровського, 16 в м. Сімферополь Автономної Республіки Крим, керуючись нормами законодавства російської федерації та діючи від її імені, використовуючи власні теоретичні знання і практичні навички, приймала «судові» рішення від імені та в інтересах країни-окупанта, у тому числі щодо тримання під вартою діючих та колишніх військовослужбовців Збройних Сил України, проукраїнських активістів та мешканців АР Крим, яких не влаштовує

політика окупаційної влади, застосування адміністративних стягнень за поширення проукраїнських поглядів.

Крім цього, надаючи позитивну оцінку діяльності на посаді судді незаконно створеного Київського районного суду м. Сімферополя Республіки Крим, т.зв. «кваліфікаційною колегією суддів республіки Крим» 29.01.2021 за участі представника президента РФ, голови т.зв. верховного суду та голови ради суддів Республіки Крим, Каминіну В.Ф. рекомендовано для призначення на посаду судді верховного суду Республіки Крим.

Своїми діями, які виразилися у забезпеченні діяльності на окупованій території України органу судової влади як невід'ємної частини федеральних органів влади російської федерації, що в свою чергу призводить до зміщення окупаційної влади та недопущення контролю української влади на півострові, завдяки чому окупація триває, Каминіна В.Ф. вчинила державну зраду.

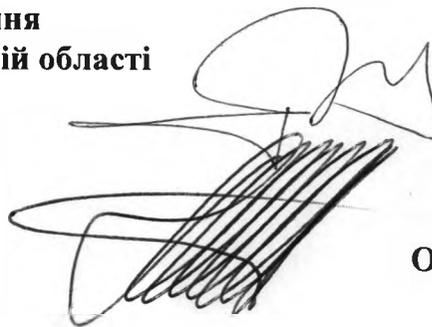
Допомога Каминіної В.Ф. іноземній державі та її представникам у переході судів АР Крим на здійснення судочинства на підставі законодавства іноземної держави - РФ, сприяння окупаційним органам влади у придушенні спротивів окупації півострова з боку громадян України на території АР Крим, призвели до забезпечення функціонування незаконно створених судових органів та посилили заходи тимчасової окупації півострова.

Таким чином, Каминіна Валентина Францівна підозрюється у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

**Старший слідчий в ОВС 1 відділення
слідчого відділу Управління
СБ України в Чернівецькій області
підполковник юстиції**

**ПОГОДЖЕНО:
Прокурор Чернівецької
окружної прокуратури**

«11» червня 2025 року

Геннадій ГРИЗУНОВ

Олександр-Елвін ОДОСІЙ

Права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідом.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, пам'ятку про процесуальні права та обов'язки, копії процесуальних документів отримав:

Підозрюваний:

Захисник:

____:____.____.2025

Повідомлення про підозру здійснив:
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України в Чернівецькій області
підполковник юстиції

Геннадій ГРИЗУНОВ